

I. DISPOSICIONES XERAIS

MINISTERIO DE FACENDA E FUNCIÓN PÚBLICA

15838 *Real decreto 1070/2017, do 29 de decembro, polo que se modifican o Regulamento xeral das actuacións e os procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, e o Real decreto 1676/2009, do 13 de novembro, polo que se regula o Consello para a Defensa do Contribuínte.*

A aprobación da Lei 7/2012, do 29 de outubro, de modificación da normativa tributaria e orzamentaria e de adecuación da normativa financeira para a intensificación das actuacións na prevención e loita contra a fraude, e da Lei 34/2015, do 21 de setembro, de modificación parcial da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, supuxeron a introdución de importantes modificacións na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, orientadas a diversos obxectivos como a loita contra a fraude fiscal ou a axilización das relacións xurídico-tributarias.

Neste sentido, para conseguir de forma plena os obxectivos perseguidos polas referidas normas legais faise necesario como corolario lóxico a aprobación dunha serie de modificacións no Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, que se conteñen no artigo primeiro deste real decreto.

As principais modificacións son as seguintes:

No ámbito da xestión censual incorpórase a obriga de comunicar os sucesores na declaración de baixa do Censo de empresarios, profesionais e retedores, en caso de falecemento de persoas físicas ou extinción de entidades. Por outra banda, permítese a utilización do documento único electrónico para presentar as declaracións de modificación e baixa no dito censo, e non só a declaración de alta como ata agora, adaptándose a norma regulamentaria á Lei 14/2013, do 27 de setembro, de apoio aos emprendedores e á súa internacionalización.

Co obxecto de evitar que o número de identificación fiscal provisional poida devir permanente no caso de entidades que non se constituísen de maneira efectiva, establécese un período de validez deste de seis meses, para efectos de aplicar os correspondentes procedementos de rectificación censual e de revogación do número de identificación fiscal.

No ámbito dos suxeitos obrigados a subministrar información á Administración tributaria, substitúense os representantes de fondos de pensións domiciliados noutro Estado membro da Unión Europea que desenvolvan en España plans de pensións de emprego suxeitos á lexislación española, e os representantes de entidades aseguradoras que operen en España en réxime de libre prestación de servizos, polos propios fondos de pensións ou, de ser o caso, a súa entidade xestora, e pola propia entidade aseguradora, en consonancia coa regulación legal desta materia.

Trasládase ao regulamento a especificación legal sobre xestión de libros rexistro por medios telemáticos.

Os suxeitos pasivos do imposto sobre o valor engadido inscritos no réxime de devolución mensual deben levar os libros rexistro do imposto a través da sede electrónica da Axencia Tributaria, e quedan exonerados da obriga de presentar a Declaración informativa sobre operacións incluídas nos libros rexistro (modelo 340).

Con fins de prevención da fraude fiscal, establécese unha obriga de información específica para as persoas ou entidades, en particular as denominadas «plataformas colaborativas», que intermedien na cesión do uso de vivendas con fins turísticos. Quedan

excluídos deste concepto o arrendamento ou subarrendamento de vivendas tal e como se definen na Lei 29/1994, do 24 de novembro, de arrendamentos urbanos, e os aloxamentos turísticos regulados pola súa normativa específica como establecementos hoteleiros, aloxamentos no medio rural, albergues e campamentos de turismo, entre outros. Así mesmo, queda excluído o dereito de aproveitamento por quenda de bens inmobles.

O regulamento adáptase ás novidades introducidas pola Lei 27/2014, do 27 de novembro, do imposto sobre sociedades no réxime de consolidación fiscal do imposto, que prevé quen terá a consideración de sociedade representante do grupo fiscal cando a entidade dominante non resida en territorio español. En materia de competencia, establécese que nestes casos o cambio de sociedade representante do grupo non alterará a competencia do órgano actuante respecto dos procedementos de aplicación dos tributos sobre o grupo xa iniciados.

Nos mesmos termos inclúese na norma regulamentaria a referencia ao réxime especial do grupo de entidades do imposto sobre o valor engadido. Por exemplo, nas dilixencias en que se fan constar feitos que deban ser incorporados a outro procedemento, inclúese o suposto dos grupos de entidades do imposto sobre o valor engadido, xunto ao xa previsto dos grupos fiscais do imposto sobre sociedades.

Explicítanse na norma regulamentaria como unha actuación máis de información tributaria as disposicións interpretativas ou aclaratorias ditadas polos órganos da Administración tributaria que teñen atribuída a iniciativa para a elaboración de disposicións na orde tributaria.

En materia de consultas tributarias, establécese a presentación obrigatoria por medios electrónicos para aqueles suxeitos que se deban relacionar polos ditos medios coa Administración tributaria, de acordo co disposto na Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas.

Por outra parte, para facilitar o cumprimento da normativa sobre asistencia mutua e, en particular, da Directiva 2015/2376 do Consello, do 8 de decembro de 2015, que modifica a Directiva 2011/16/UE no que respecta ao intercambio automático e obrigatorio de información no ámbito da fiscalidade, introdúcese regulamentariamente unha información adicional que deberá subministrar o consultante naquelas consultas tributarias en que a cuestión formulada verse sobre a existencia dun establecemento permanente ou sobre unha transacción transfronteiriza.

Incorpóranse á norma reguladora do certificado de estar ao día nas obrigas tributarias, nos casos de delito contra a Facenda pública, as débedas derivadas non só da responsabilidade civil senón tamén da pena de multa.

Inclúese no regulamento o recoñecemento legal dos colexios e asociacións de profesionais da asesoría fiscal como suxeitos colaboradores na aplicación dos tributos.

Adáptase o regulamento á utilización de medios electrónicos na emisión e notificación de comunicacións, dilixencias e actas.

Axústase a norma regulamentaria á nova regulación legal do prazo do procedemento inspector que prevé, en lugar das interrupcións xustificadas e as dilacións non imputables á Administración, determinados supostos de suspensión e de extensión do prazo, os cales se deberán documentar adecuadamente para que o obrigado poida coñecer a data límite do procedemento.

En consecuencia, elimínanse as interrupcións xustificadas que só se poden dar no seo dun procedemento inspector como a remisión do expediente á comisión consultiva para a declaración de conflito na aplicación da norma tributaria, que pasa a ser unha causa de suspensión do dito procedemento. Seguindo o mandato legal, régúlase tamén a publicidade do criterio administrativo derivado dos informes en que se apreciase a existencia de conflito na aplicación da norma tributaria para efectos de poder sancionar outros supostos substancialmente iguais.

Tamén se suprimen as dilacións non imputables á Administración pola achega por parte do obrigado de datos ou probas relacionados coa aplicación do método de estimación indirecta, ou polo atraso na notificación do acordo do órgano competente para liquidar polo

que se ordena completar actuacións, que só se podían producir no procedemento inspector.

Desenvólvese regulamentariamente a extensión do prazo correspondente aos períodos de non actuación do órgano inspector solicitados polo obrigado tributario, os cales terán unha duración mínima de sete días naturais.

En materia de solidariedade de obrigados tributarios, corríxese a referencia ao precepto legal que a regula e, ademais, no ámbito da débeda alfandegueira, recoñécese a nivel regulamentario a aplicación prioritaria da normativa comunitaria, ao tempo que se regulan algunhas especialidades dos procedementos de comprobación ou investigación que se inicien no dito ámbito.

Actualízase a referencia á normativa reguladora da figura do representante alfandegueiro.

O réxime de notificacións electrónicas regúlase por remisión á Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, e a súa normativa de desenvolvemento, sen prexuízo das especialidades que regulamentariamente se poidan establecer en materia tributaria non só mediante real decreto senón tamén a través de orde ministerial.

O procedemento de xestión iniciado mediante declaración alfandegueira para a liquidación dos tributos correspondentes sobre o comercio exterior é obxecto de actualización para resolver algúns problemas e atender debidamente as particularidades que presenta este procedemento derivadas da normativa da Unión Europea.

Modifícanse as circunstancias que posibilitan a rehabilitación pola Administración tributaria do número de identificación fiscal que foi previamente revogado para adaptarse ao novo marco legal sobre esta materia.

Co obxecto de dar unha maior seguridade xurídica no procedemento inspector, explíctase no regulamento un prazo, inferior ao inicialmente concedido, para contestar as reiteracións de requirimentos de información que non se deba encontrar á disposición do persoal inspector e que incumprise o obrigado tributario. Por outra parte, a prol do principio de eficacia administrativa, regúlase o tratamento que se debe dar á documentación que os suxeitos obrigados a relacionarse electronicamente coa Administración entreguen directamente ao órgano de inspección actuante.

Por outra banda, desaparece a exigencia de que as actas se expidan nun modelo oficial.

Aclárase no regulamento a data en que se entende ditada e notificada a liquidación nos casos de confirmación tácita da proposta contida nas actas con acordo e de conformidade do procedemento inspector.

Cunha finalidade aclaratoria, a norma explícita unha serie de supostos nos cales a liquidación ou liquidacións derivadas do procedemento de inspección terán carácter provisional como sucede cando non se puidese comprobar a obriga tributaria por non se ter obtido os datos solicitados a outra Administración, cando se realice unha comprobación de valores e se regularicen tamén outros elementos da obriga, e, por último, cando se aprecien elementos da obriga vinculados a un posible delito contra a Facenda pública xunto con outros elementos que non o están.

Desenvólvese regulamentariamente a obtención por parte dos órganos de inspección de mostras de datos en poder da propia Administración tributaria para a estimación indirecta de bases ou cotas do obrigado, preservando o carácter reservado dos datos de terceiros que se utilizasen.

A prol do principio de economía, e para que o órgano inspector poida concluír o procedemento de declaración de responsabilidade, non será necesaria a notificación efectiva ao responsable antes da finalización do prazo voluntario de ingreso outorgado ao debedor principal; abondará un intento de notificación do acordo de declaración de responsabilidade ou, de ser o caso, a posta á disposición da notificación por medios electrónicos no dito prazo.

Corríxese a referencia ao precepto legal que regula a retroacción das actuacións inspectoras en execución dunha resolución xudicial ou económico-administrativa.

Así mesmo, cómpre adaptar o regulamento á nova tramitación administrativa do delito contra a Facenda pública que, como regra xeral, permite a práctica de liquidación administrativa no seo do procedemento inspector, a cal se axustará ao resultado do auxizamento penal da defraudación.

Neste sentido, en primeiro lugar descríbense as distintas situacións en que a Administración tributaria pode apreciar a existencia de indicios de delito tendo en conta non só o órgano actuante senón tamén o momento procedemental en que os ditos indicios se poden detectar.

Así mesmo, desenvólvese a tramitación que se seguirá cando eses indicios de delito se aprecian no curso dun procedemento inspector, distinguindo cando non procede ditar liquidación e se suspende o procedemento administrativo, e cando procede ditar unha liquidación vinculada a delito. A regulación regulamentaria complétase coa forma de cálculo desta liquidación cando por un mesmo concepto impositivo e período existan elementos nos cales se aprecie a existencia do ilícito penal e outros que non se vexan afectados por este, e, por último, cos efectos derivados da devolución do expediente polo Ministerio Fiscal ou das distintas resolucións xudiciais que se puidesen ditar no proceso penal.

Desenvólvese regulamentariamente o procedemento de recuperación de axudas de Estado en supostos de regularización da situación tributaria dos suxeitos afectados, para regular determinados aspectos da súa tramitación. En particular, cando se realicen actuacións respecto a entidades que tributen en réxime de consolidación fiscal aplicaranse as disposicións especiais do procedemento inspector para este tipo de entidades, salvo no relativo aos supostos de extensión do prazo.

O artigo segundo incorpora unha serie de modificacións no Real decreto 1676/2009, do 13 de novembro, polo que se regula o Consello para a Defensa do Contribuínte para adaptalo ás novas normas administrativas xerais e á nova estrutura do Ministerio de Facenda e Función Pública.

Durante os últimos anos producíronse dentro do dereito administrativo español modificacións normativas de gran transcendencia dirixidas á mellora da gobernanza pública baixo os principios de eficacia, eficiencia, transparencia e servizo ao cidadán. Neste sentido, o Consello para a Defensa do Contribuínte, como órgano asesor e de colaboración en materia de relación entre a Administración e os contribuíntes, non pode ser alleo aos ditos cambios. Neste contexto, realízanse unha serie de modificacións no seu texto normativo básico, nun dobre sentido.

En primeiro lugar, limitábase o período de mandato dos membros elixidos en representación da sociedade civil para facilitar a diversidade na composición do Consello, tendo en conta que iso potenciará a integración de perspectivas diferentes nel.

Por outro lado, realízanse unha serie de modificacións técnicas para adaptar o réxime xurídico do Consello ao novo corpus normativo público.

Así mesmo, introdúcense cambios no réxime de inadmisión das queixas e suxestións co obxectivo de axilizar o seu trámite. Neste sentido, poderase inadmitir por reiteración mesmo cando só se presentasen e non se resolvesen as queixas ou suxestións que sirvan de antecedente ás que se consideran como reiteradas. Así mesmo, para evitar a utilización abusiva do dereito á presentación de queixas e suxestións recóllese esta circunstancia como causa de inadmisión.

Finalmente, o real decreto incorpora un réxime transitorio e unha disposición derradeira que establece a súa entrada en vigor.

Este regulamento apróbase ao abeiro da habilitación legal sinalada na disposición derradeira novena da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, que habilita o Goberno para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e aplicación da lei.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Facenda e Función Pública, de acordo co Consello de Estado, logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 29 de decembro de 2017,

DISPOÑO:

Artigo primeiro. *Modificación do Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo.*

O Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, queda modificado como segue:

Un. Introdúcese unha nova letra e) no artigo 7, coa seguinte redacción:

«e) O nome e apelidos ou razón social ou denominación completa, número de identificación fiscal dos sucesores de entidades extintas xa sexa por transformación ou nos supostos mencionados no artigo 40 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria».

Dos. Modifícase o número 2 do artigo 11, que queda redactado da seguinte forma:

«2. A declaración de baixa deberase presentar no prazo dun mes desde que se cumpran as condicións previstas no número 1 deste artigo, sen prexuízo de que a persoa ou entidade afectada deba presentar as declaracións e cumprir as obrigas tributarias que lle incumban e sen que para estes efectos se deba dar de alta no censo.

Nos supostos mencionados nos artigos 39 e 40 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, informarase dos datos relativos á identificación dos sucesores na declaración de baixa».

Tres. Modifícanse os números 2 e 3 do artigo 12, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. As variacións posteriores á alta censual, incluídas as relativas ao inicio da actividade, domicilio, nome e apelidos ou razón social ou denominación completa e número de identificación fiscal dos socios ou persoas ou entidades que a integren, comunicaranse mediante a declaración de modificación regulada no artigo 10. Non será necesario comunicar as variacións relativas aos socios, membros ou partícipes das entidades unha vez que se inscriban no rexistro correspondente e obteñan o número de identificación fiscal definitivo.

Non obstante, as entidades sen personalidade xurídica deberán comunicar as variacións relativas aos seus socios, comuneiros ou partícipes, aínda que obtivesen un número de identificación fiscal definitivo, salvo que teñan a condición de comunidades de propietarios constituídas en réxime de propiedade horizontal e estean incluídas no Censo de empresarios, profesionais e retedores.

Igualmente, as entidades ás cales se refire o artigo 4.2.1) deberán comunicar no prazo dun mes desde a data de formalización da súa transmisión as modificacións que se producisen respecto dos datos consignados nas declaracións anteriores, incluídos os relativos aos socios, membros ou partícipes.

Na declaración de baixa comunicaranse os sucesores tal e como se establece no artigo 11.2 deste regulamento.

3. As persoas xurídicas e demais entidades deberán presentar copia das escrituras ou documentos que modifiquen os anteriormente vixentes, no prazo dun mes desde a inscrición no rexistro correspondente ou desde o seu outorgamento se a dita inscrición non for necesaria, cando as variacións introducidas impliquen a presentación dunha declaración censual de modificación ou de baixa».

Catro. Modifícase o artigo 15, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 15. *Substitución das declaracións censuais polo documento único electrónico.*

As declaracións censuais de alta, modificación e baixa previstas nos artigos 9, 10 e 11, respectivamente, deste regulamento que deban realizar as persoas ou entidades para o desenvolvemento da súa actividade económica, poderanse realizar mediante o documento único electrónico (DUE), de acordo co previsto na Lei 14/2013, do 27 de setembro, de apoio aos emprendedores e á súa internacionalización, naqueles casos en que a normativa autorice o seu uso, sen prexuízo da presentación posterior das declaracións censuais que correspondan, na medida en que varíen ou se deban ampliar a información e as circunstancias comunicadas mediante o dito documento único electrónico».

Cinco. Modifícase o número 3 do artigo 24, que queda redactado da seguinte forma:

«3. Cando se asigna un número de identificación fiscal provisional, a entidade quedará obrigada a achegar a documentación pendente necesaria para a asignación do número de identificación fiscal definitivo no prazo dun mes desde a inscrición no rexistro público correspondente ou desde o outorgamento das escrituras públicas ou documentos fidedignos da súa constitución e dos estatutos sociais ou documentos equivalentes da súa constitución, cando non for necesaria a súa inscrición no rexistro correspondente.

Transcorrido o prazo a que se refire o parágrafo anterior, ou vencido o prazo de seis meses desde a asignación dun número de identificación fiscal provisional, sen que se achegase a documentación pendente, a Administración tributaria poderá requirir a súa achega outorgando un prazo máximo de 10 días, contados a partir do día seguinte ao da notificación do requirimento, para a súa presentación ou para que se xustifiquen os motivos que a imposibiliten, con indicación do prazo necesario para a súa achega definitiva.

A falta de atención en tempo e forma do requirimento para a achega da documentación pendente poderá determinar, logo de audiencia ao interesado, a revogación do número de identificación asignado, nos termos a que se refire o artigo 147».

Seis. Modifícase a letra e) do número 2 do artigo 27, que queda redactada da seguinte forma:

«e) Cando se realicen contribucións ou achegas a plans de pensións ou se perciban as correspondentes prestacións. Nestes casos, deberáselles comunicar o número de identificación fiscal ás entidades xestoras dos fondos de pensións a que os ditos plans se encontren adscritos ou aos fondos de pensións domiciliados noutro Estado membro da Unión Europea que desenvolvan en España plans de pensións de emprego suxeitos á lexislación española ou, de ser o caso, ás súas entidades xestoras, e deberá figurar aquel nos documentos en que se formalicen as obrigas de contribuír e o recoñecemento de prestacións».

Sete. Modifícase o número 1 do artigo 29, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Cando a normativa tributaria o prevea, os obrigados tributarios deberán levar e conservar de forma correcta os libros rexistro que se establezan. Igualmente, a dita normativa determinará os casos en que a achega ou xestión dos libros rexistro se deba efectuar de forma periódica e por medios telemáticos.

Os libros rexistro deberanse conservar no domicilio fiscal do obrigado tributario, salvo o disposto na normativa tributaria».

Oito. Modifícase o número 3 do artigo 36, que queda redactado da seguinte forma:

«3. Existirá obriga de presentar esta declaración informativa por cada período de liquidación do imposto xeral indirecto canario. A dita declaración conterá os datos anotados ata o último día do período de liquidación a que se refira e deberase presentar no prazo establecido para a presentación da autoliquidación do imposto correspondente ao dito período».

Nove. Modifícase o número 3 do artigo 39, que queda redactado da seguinte forma:

«3. As entidades aseguradoras, incluídas as entidades aseguradoras domiciliadas noutro Estado membro do Espazo Económico Europeo que operen en España en réxime de libre prestación de servizos, así como as entidades financeiras, deberán presentar unha declaración anual comprensiva da seguinte información:

a) Nome e apelidos e número de identificación fiscal dos tomadores dun seguro de vida en 31 de decembro, con indicación do seu valor de rescate na dita data.

b) Nome e apelidos e número de identificación fiscal das persoas que sexan beneficiarias en 31 de decembro dunha renda temporal ou vitalicia, como consecuencia da entrega dun capital en diñeiro, bens mobles ou inmoables, con indicación do seu valor de capitalización na dita data, de acordo co disposto no artigo 17 da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio».

Dez. Modifícase a letra c) do artigo 53, que queda redactada da seguinte forma:

«c) Os fondos de pensións domiciliados noutro Estado membro da Unión Europea que desenvolvan en España plans de pensións de emprego suxeitos á lexislación española ou, de ser o caso, as súas entidades xestoras, que incluírán individualmente os partícipes dos plans adscritos a tales fondos e o importe das achegas a estes, ben sexan efectuadas directamente por eles, por persoas autorizadas ou polos promotores dos citados plans».

Once. Introdúcese un novo artigo 54 ter, coa seguinte redacción:

«Artigo 54 ter. *Obriga de informar sobre a cesión de uso de vivendas con fins turísticos.*

1. As persoas e entidades que intermedien entre os cedentes e cesionarios do uso de vivendas con fins turísticos situadas en territorio español nos termos establecidos no punto seguinte estarán obrigados a presentar periodicamente unha declaración informativa das cesións de uso nas cales intermedien.

2. Para os exclusivos efectos da declaración informativa prevista neste artigo, enténdese por cesión de uso de vivendas con fins turísticos a cesión temporal de uso da totalidade ou parte dunha vivenda amoblada e equipada en condicións de uso inmediato, calquera que sexa a canle a través da cal se comercialice ou promova e realizada con finalidade gratuíta ou onerosa.

En todo caso, quedan excluídos deste concepto:

a) Os arrendamentos de vivenda tal e como aparecen definidos na Lei 29/1994, do 24 de novembro, de arrendamentos urbanos, así como o subarrendamento parcial de vivenda a que se refire o artigo 8 da mesma norma legal.

b) Os aloxamentos turísticos que se rexen pola súa normativa específica.

Para estes efectos, non terán a consideración de excluídos as cesións temporais de uso de vivenda a que se refire o artigo 5.e) da Lei 29/1994, do 24 de novembro, de arrendamentos urbanos, con independencia do cumprimento ou non do réxime específico derivado da súa normativa sectorial a que estiver sometido.

c) O dereito de aproveitamento por quenda de bens inmoables.

d) Os usos e contratos do artigo 5 da Lei 29/1994, do 24 de novembro, de arrendamentos urbanos, salvo aquelas cesións ás cales se refire a letra e) deste artigo.

3. Para os efectos previstos no número 1, terán a consideración de intermediarios todas as persoas ou entidades que presten o servizo de intermediación entre cedente e cesionario do uso a que se refire o punto anterior, xa sexa a título oneroso ou gratuíto.

En particular, terán a dita consideración as persoas ou entidades que, constituídas como plataformas colaborativas, intermedien na cesión de uso a que se refire o punto anterior e teñan a consideración de prestador de servizos da sociedade da información nos termos a que se refire a Lei 34/2002, do 11 de xullo, de servizos da sociedade da información e de comercio electrónico, con independencia de que presten ou non o servizo subxacente obxecto de intermediación ou de que se lles impongan condicións aos cedentes ou cesionarios tales como prezo, seguros, prazos ou outras condicións contractuais.

4. A declaración informativa conterá os seguintes datos:

a) Identificación do titular da vivenda cedida con fins turísticos así como do titular do dereito en virtude do cal se cede a vivenda con fins turísticos, se foren distintos.

A identificación realizarase mediante nome e apelidos ou razón social ou denominación completa, e número de identificación fiscal ou nos termos da orde ministerial pola cal se aprobe o modelo de declaración correspondente.

Para estes efectos, consideraranse como titulares do dereito obxecto de cesión aqueles que o sexan do dereito da propiedade, contratos de multipropiedade, propiedade a tempo parcial ou fórmulas similares, arrendamento ou subarrendamento ou calquera outro dereito de uso ou disfrute sobre as vivendas cedidas con fins turísticos, que sexan cedentes, en última instancia, de uso da vivenda citada.

b) Identificación do inmovible con especificación do número de referencia catastral ou nos termos da orde ministerial pola cal se aprobe o modelo de declaración correspondente.

c) Identificación das persoas ou entidades cesionarias, así como o número de días de disfrute da vivenda con fins turísticos.

A identificación realizarase mediante nome e apelidos ou razón social ou denominación completa, e número de identificación fiscal ou nos termos da orde ministerial pola cal se aprobe o modelo de declaración correspondente.

Para estes efectos, os cedentes do uso da vivenda con fins turísticos deberán conservar unha copia do documento de identificación das persoas beneficiarias do servizo, anteriormente sinalado.

d) Importe percibido polo titular cedente do uso da vivenda con fins turísticos ou, de ser o caso, indicar o seu carácter gratuíto.

5. A orde ministerial pola cal se aprobe o modelo de declaración correspondente establecerá o prazo de presentación e conterá a información a que se refire o punto anterior, así como calquera outro dato relevante para o efecto para concretar aquela información».

Doce. Modifícanse os números 1, 4 e 5 do artigo 59, e suprímese o seu número 6, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. As normas de organización específica a que se refire o artigo 84 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, atribuirán as competencias na aplicación dos tributos e poderán establecer os termos en que o persoal encargado da aplicación dos tributos poida realizar actuacións fóra do ámbito competencial do órgano de que dependan.

No caso de obrigados tributarios non residentes sen establecemento permanente en España, será competente o órgano da Administración tributaria en cuxo ámbito territorial teña o domicilio o representante do obrigado tributario, o responsable, o retedor, o depositario ou o xestor dos bens ou dereitos, ou o pagador das rendas ao non residente, sen prexuízo do previsto na normativa propia de cada tributo».

«4. No ámbito de competencias do Estado, o director xeral do Catastro e os directores de departamento da Axencia Estatal de Administración Tributaria poderán modificar, por razóns de organización ou planificación, a competencia territorial no ámbito da aplicación dos tributos.

No caso dos obrigados tributarios regulados no artigo 35.6 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, a Axencia Estatal de Administración Tributaria establecerá, nas súas normas de organización específica, o órgano competente».

«5. En relación cos grupos fiscais que tributen no réxime de consolidación fiscal nos cales a entidade dominante sexa non residente en territorio español respecto dos que se produza un cambio de sociedade representante do grupo, atenderase nos procedementos de aplicación dos tributos ao previsto no segundo parágrafo do número 1 do artigo 195 deste regulamento».

Trece. Modifícanse os números 1 e 2 do artigo 63, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. As actuacións de información realizaranse de oficio mediante a publicación dos textos actualizados das normas tributarias e a doutrina administrativa de maior transcendencia ou mediante o envío de comunicacións, entre outros medios.

A elaboración das disposicións interpretativas ou aclaratorias corresponderalles aos órganos a que se refire o artigo 12.3 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

As disposicións interpretativas ou aclaratorias ditadas polos órganos da Administración tributaria aos cales se refire o artigo 88.5 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, publicaranse no boletín oficial que corresponda e poderán ser sometidas a información pública cando a natureza o aconselle, na forma establecida no artigo 26.2 da Lei 50/1997, do 27 de novembro, do Goberno».

«2. As actuacións a que se refire o parágrafo primeiro do punto anterior tamén se deberán levar a cabo, por iniciativa do obrigado tributario, mediante a contestación a solicitudes de información tributaria, calquera que sexa o medio polo que se formulen.

Cando resulte conveniente unha maior difusión, a información de carácter xeral poderase ofrecer aos grupos sociais ou institucións que estean interesados no seu coñecemento.

Nos supostos en que as solicitudes de información se formulen por escrito, deberán incluír o nome e os apelidos ou razón social ou denominación completa e o número de identificación fiscal do obrigado tributario, así como o dereito ou obriga tributaria que o afecta respecto do que se solicita a información».

Catorce. Modifícanse os números 1, 2 e 5 do artigo 66, suprímese o seu número 6, renumerándose os actuais números 7 e 8 como números 6 e 7, respectivamente, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. As consultas formularaas o obrigado tributario mediante escrito dirixido ao órgano competente para a súa contestación, que deberá conter como mínimo:

a) Nome e apelidos ou razón social ou denominación completa, número de identificación fiscal do obrigado tributario e, de ser o caso, do representante.

No caso de que se actúe por medio de representante, deberase achegar a documentación acreditativa da representación.

b) Manifestación expresa de se no momento de presentar o escrito se está tramitando ou non un procedemento, recurso ou reclamación económico-

administrativa relacionado co réxime, clasificación ou cualificación tributaria que lle corresponda suscitado na consulta, salvo que esta sexa formulada polas entidades ás cales se refire o artigo 88.3 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

c) Obxecto da consulta.

d) En relación coa cuestión formulada na consulta, expresaranse con claridade e coa extensión necesaria os antecedentes e circunstancias do caso.

e) Lugar, data e sinatura ou acreditación da autenticidade da súa vontade expresada por calquera medio válido en dereito».

«2. No caso de que a consulta verse sobre a existencia dun establecemento permanente ou sobre unha transacción transfronteiriza, o consultante deberá declarar a dita circunstancia con carácter expreso, sen prexuízo da apreciación de oficio por parte da Administración tributaria competente para a contestación da consulta.

Así mesmo, o escrito de consulta deberá conter, ademais dos datos incluídos no número 1 deste precepto, os seguintes datos:

a) Identificación do grupo mercantil ou fiscal a que pertence, de ser o caso, o consultante.

b) Descrición da actividade empresarial ou as transaccións ou series de transaccións desenvolvidas ou que se van desenvolver. En calquera caso, a dita descrición realizarase con pleno respecto á regulación do segredo comercial, industrial ou profesional e ao interese público.

c) Estados que puideren verse afectados pola transacción ou operación obxecto de consulta.

d) Persoas residentes noutros Estados que puideren verse afectadas pola contestación á consulta.

e) Outros datos que foren exixibles pola normativa de asistencia mutua aplicable».

«5. As consultas poderanse presentar utilizando medios electrónicos. Non obstante o anterior, a presentación deberase efectuar polos ditos medios no caso dos obrigados tributarios que estiveren obrigados a se relacionaren coa Administración polos citados medios».

Quince. Modifícase a letra h) do número 1 do artigo 74, que queda redactada da seguinte forma:

«h) Non ter pendentes de ingreso multas nin responsabilidades civís derivadas de delito contra a Facenda pública declaradas por sentenza firme».

Dezaseis. Modifícase a letra c) do número 1 do artigo 79, que queda redactada da seguinte forma:

«c) Institucións e organizacións representativas de sectores ou intereses sociais, laborais, empresariais ou profesionais. Para estes efectos, enténdense incluídas as organizacións corporativas das profesións oficiais colexiadas.

En particular, terán especial consideración para efectos da colaboración social os colexios e asociacións de profesionais da asesoría fiscal».

Dezasete. Modifícase o número 3 do artigo 97, que queda redactado da seguinte forma:

«3. As comunicacións notificaránselle ao obrigado e incorporaranse ao expediente».

Dezaioito. Modifícase a letra g) do número 3 do artigo 98, que queda redactada da seguinte forma:

«g) O resultado das actuacións de comprobación realizadas con entidades dependentes integradas nun grupo que tributen no réxime de consolidación fiscal do imposto sobre sociedades ou no réxime especial do grupo de entidades do imposto sobre o valor engadido».

Dezanove. Modifícanse os números 1 e 2 do artigo 99, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. As dilixencias poderanse tramitar sen suxeición a un modelo preestablecido. Non obstante, cando for posible, plasmaranse no modelo establecido pola correspondente Administración tributaria. As dilixencias poderanse subscribir mediante sinatura manuscrita ou mediante sinatura electrónica.

2. As dilixencias serán asinadas polo persoal ao servizo da Administración tributaria que realice as actuacións e pola persoa ou persoas con quen se entendan estas, ás cales se lles entregará un exemplar. No caso de dilixencias que se subscriban mediante sinatura electrónica, a entrega do exemplar poderase substituír pola entrega dos datos necesarios para o seu acceso por medios electrónicos adecuados.

Cando a persoa con quen se entendan as actuacións se negue a asinar a dilixencia ou non poida facelo, farase constar así nela, sen prexuízo da entrega do exemplar correspondente. Se se nega a recibir a dilixencia ou os datos necesarios para o seu acceso por medios electrónicos adecuados, farase constar así nela, e, de ser o caso, considerarase un rexeitamento para efectos do previsto no artigo 111 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Non obstante, cando a natureza das actuacións cuxo resultado se reflicta nunha dilixencia non requira a presenza de ningunha persoa para a súa realización, a dilixencia será asinada polo persoal ao servizo da Administración que realice a actuación, e desta remitiráselle un exemplar ao obrigado tributario ou poráselle de manifesto no correspondente trámite de audiencia ou de alegacións».

Vinte. Modifícanse os números 3, 4, 5 e 6 do artigo 102, que quedan redactados da seguinte forma:

«3. Os períodos de interrupción xustificada e as dilacións non imputables á Administración tributaria acreditados durante o procedemento de aplicación dos tributos ou de imposición de sancións seguidos fronte ao debedor principal consideraranse, cando concorran no tempo co procedemento de declaración de responsabilidade, períodos de interrupción xustificada e dilacións non imputables á Administración tributaria para efectos do cómputo do prazo de resolución do procedemento de declaración de responsabilidade.

Os períodos de suspensión e de extensión do prazo do procedemento de inspección, cando concorran no tempo co procedemento de declaración de responsabilidade, teranse en conta para efectos do cómputo do prazo de resolución do procedemento de declaración de responsabilidade.

4. Os períodos de interrupción xustificada, as dilacións por causa non imputable á Administración e os períodos de suspensión e de extensión do prazo do procedemento inspector deberanse documentar adecuadamente para a súa constancia no expediente.

5. Para efectos do cómputo do prazo de duración do procedemento, os períodos de interrupción xustificada e as dilacións por causa non imputable á Administración contaránse por días naturais, e, respecto do procedemento inspector, observarase o disposto no artigo 150 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e no 184 deste regulamento.

6. O obrigado tributario terá dereito, conforme o disposto no artigo 93 deste regulamento, a coñecer o estado do cómputo do prazo de duración e a existencia das circunstancias previstas nos artigos 103 e 104 deste regulamento e nos números 3, 4 e 5 do artigo 150 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, con indicación das datas de inicio e fin de cada período, sempre que o solicite expresamente».

Vinte e un. Modifícase a letra c) e suprímese a letra d) do artigo 103, renumerándose as actuais e), f) e g) como d), e) e f), respectivamente, que queda redactada da seguinte forma:

«c) Cando se aprecien indicios de delito contra a Facenda pública e se remita o expediente ao Ministerio Fiscal ou á xurisdición competente, polo tempo que transcorra desde a dita remisión ata que, de ser o caso, se produza a recepción do expediente devolto ou da resolución xudicial polo órgano competente para continuar o procedemento».

Vinte e dous. Modifícase a letra e) e suprímese a letra f) do artigo 104, renumerándose as actuais letras g), h), i) e j) como letras f), g), h) e i), que queda redactada da seguinte forma:

«e) O atraso na notificación das propostas de resolución ou de liquidación, polo tempo que transcorra desde o día seguinte a aquel en que se realizase un intento de notificación ata que a dita notificación se producise».

Vinte e tres. Modifícase o número 1 e introdúcese un novo número 4 no artigo 106, coa seguinte redacción:

«1. No suposto previsto no artigo 35.7, parágrafo primeiro, da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, as actuacións e os procedementos poderanse realizar con calquera dos obrigados tributarios que concorran no presuposto de feito da obriga obxecto das actuacións ou procedementos».

«4. No ámbito da débeda alfandegueira, o disposto nos puntos anteriores entenderase sen prexuízo das especialidades previstas na súa normativa específica. En particular, as actuacións realizadas con calquera das persoas ou entidades que conforme a normativa da Unión Europea teñan a consideración de debedores da débeda alfandegueira serán válidas sempre que, respecto á persoa ou entidade coa que se realizasen, se respectasen as disposicións que resulten aplicables ao procedemento de que se trate, independentemente de que poidan existir outros debedores. Para estes efectos, a comunicación da existencia do procedemento a que se refire o número 2 anterior poderase realizar en calquera momento sempre que se garanta o dereito a ser oído nos termos establecidos na normativa da Unión Europea».

Vinte e catro. Modifícase o número 7 do artigo 111, que queda redactado da seguinte forma:

«7. No ámbito alfandegueiro, será aplicable o previsto neste artigo sen prexuízo do establecido no Real decreto 335/2010, do 19 de marzo, polo que se regula o dereito a efectuar declaracións na alfándega e a figura do representante alfandegueiro, e na súa normativa de desenvolvemento».

Vinte e cinco. Modifícase o artigo 115 bis, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 115 bis. *Práctica das notificacións a través de medios electrónicos.*

1. O réxime para a práctica das notificacións a través de medios electrónicos será o previsto nas normas administrativas xerais coas especialidades que se establezan legal e regulamentariamente.

2. No ámbito de competencias do Estado, mediante orde do ministro de Facenda e Función Pública poderanse regular as especialidades na práctica das notificacións a través de medios electrónicos».

Vinte e seis. Suprímese o artigo 115 ter.

Vinte e sete. Modifícase o número 4 do artigo 125, que queda redactado da seguinte forma:

«4. Cando a Administración tributaria acorde a devolución nun procedemento de verificación de datos ou de comprobación limitada ou de inspección polo que se puxese fin ao procedemento de devolución, deberanse satisfacer os xuros de demora que procedan de acordo co disposto no artigo 31.2 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria. No caso en que se acorde a devolución nun procedemento de verificación de datos ou de comprobación limitada, para efectos do cálculo dos xuros de demora non se computarán os períodos de dilación por causa non imputable á Administración a que se refire o artigo 104 deste regulamento e que se produzan no curso dos ditos procedementos».

Vinte e oito. Modifícase o artigo 134, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 134. *Especialidades do procedemento iniciado mediante declaración no ámbito alfandegueiro*

1. No suposto de que o procedemento se iniciase mediante unha declaración na alfándega para a inclusión de mercadorías nun réxime alfandegueiro, a Administración realizará as actuacións necesarias para efectuar a liquidación dos tributos sobre o comercio exterior que, de ser o caso, correspondan conforme os datos declarados, os documentos que achegue o obrigado ou que lle sexan requiridos, así como os datos que se deduzan das mercadorías presentadas a despacho ou calquera outro dato que conste en poder da Administración.

2. Sen prexuízo do establecido nos números 4 e 5 seguintes, cando a Administración, para a práctica da liquidación, non tome en consideración datos ou elementos distintos dos achegados polo declarante, a liquidación considerarase, de ser o caso, producida e notificada co levantamento das mercadorías.

3. Cando a Administración, para a práctica da liquidación, tome en consideración datos ou elementos distintos dos declarados polo interesado ou poida chegar a tomalos como consecuencia das actuacións a que se refire o número 1, observaranse as seguintes regras:

a) A Administración formulará a correspondente proposta de liquidación, que será notificada ao interesado, na cal se consignarán os feitos e fundamentos de dereito que a motiven, así como a súa cuantificación e o dereito a presentar as alegacións que teña por conveniente e achegar, de ser o caso, os documentos e xustificantes que considere oportuno dentro dos trinta días naturais seguintes ao da notificación ou manifestar expresamente que non efectúa alegacións nin achega novos documentos ou xustificantes.

b) Por solicitude do interesado, a Administración poderá autorizar o levantamento da mercadoría, logo do afianzamento ou, de ser o caso, o ingreso do importe da liquidación que poida proceder.

c) O disposto na letra b) poderase aplicar igualmente cando a Administración iniciase as actuacións para determinar a obriga tributaria pero non dispoña aínda dos datos necesarios para formular proposta de liquidación. No momento en que a Administración dispoña dos datos necesarios, será de aplicación o disposto na letra a) anterior.

4. Naqueles casos en que, conforme a normativa alfandegueira, sexa posible a presentación dunha declaración simplificada que non inclúa todos os datos ou

documentos xustificativos necesarios para determinar o importe da obriga, así como naqueles en que a inscrición nos rexistros do declarante equivalla á presentación da declaración, tanto a declaración simplificada inicial ou a inscrición nos rexistros do declarante como a declaración complementaria ou, de ser o caso, a presentación dos datos ou documentos xustificativos pendentes formarán parte do mesmo procedemento de declaración. Non obstante, cando a Administración dispense da obriga de presentar declaración complementaria, o procedemento de declaración limitarase á declaración simplificada ou inscrición nos rexistros.

O disposto nos números 2 e 3 anteriores será de aplicación, segundo proceda, á declaración simplificada ou inscrición nos rexistros do declarante. Non obstante, no caso de que a Administración, respecto da declaración simplificada ou da inscrición nos rexistros do declarante, non teña en consideración datos ou elementos distintos aos declarados, o levantamento das mercadorías non suporá a práctica e notificación da liquidación, senón que se aplicará o previsto no número 5.

A admisión da declaración complementaria equivalerá á práctica e notificación da liquidación derivada dela, salvo que a Administración a someta a comprobación, caso en que resultará de aplicación o disposto no número 3.

5. O procedemento de declaración finalizará mediante a liquidación en virtude da cal a Administración determine o importe da obriga tributaria nacida como consecuencia da presentación da declaración alfanegueira. Nos casos previstos no número 4 anterior, cando se deba presentar declaración complementaria, terá a consideración de liquidación en virtude da cal a Administración determina o importe da obriga tributaria a derivada da declaración complementaria ou, de ser o caso, da presentación dos datos ou documentos xustificativos pendentes.

Non obstante, o procedemento de declaración poderá finalizar tamén polo inicio de calquera outro procedemento de aplicación dos tributos que inclúa a obriga derivada da presentación da declaración alfanegueira.

Naqueles casos en que o obrigado, conforme o previsto nas letras b) e c) do número 3 anterior, obtívese previamente o levantamento da mercadoría, as cantidades ingresadas como consecuencia deste minorarán o importe da liquidación que finalmente se efectúe. O mesmo efecto terán as cantidades ingresadas en virtude da declaración simplificada ou a inscrición nos rexistros do declarante nos casos previstos no número 4 anterior, sempre que se deba presentar declaración complementaria.

En ningún caso se entenderá finalizado o procedemento polo feito de que se efectúe o ingreso das cantidades mencionadas no parágrafo anterior.

6. Cando o procedemento iniciado coa declaración na alfándega para o despacho das mercadorías non comporte a práctica dunha liquidación, a Administración ditará, de ser o caso, os actos administrativos que procedan segundo o réxime alfanegueiro solicitado, sen prexuízo da existencia da garantía que poida corresponder. Nestes casos, o procedemento considerarase finalizado no momento en que se diten os ditos actos e unha vez constituída a garantía que corresponda».

Vinte e nove. Modifícase o número 8 do artigo 147, que queda redactado da seguinte forma:

«8. A Administración tributaria poderá rehabilitar o número de identificación fiscal mediante acordo que estará suxeito aos mesmos requisitos de publicidade establecidos para a revogación no número 3 deste artigo.

As solicitudes de rehabilitación do número de identificación fiscal só serán tramitadas cando se acredite que desapareceron as causas que motivaron a revogación e, en caso de sociedades, se comunique, ademais, quen ten a titularidade do capital da sociedade, con identificación completa dos seus representantes legais, o domicilio fiscal, así como documentación que acredite cal é a actividade económica que a sociedade vai desenvolver. De se carecer destes requisitos, as solicitudes arquivaranse sen máis trámite.

A falta de resolución expresa da solicitude de rehabilitación dun número de identificación fiscal no prazo de tres meses determinará que esta se entenda denegada».

Trinta. Modifícase o número 3 do artigo 171, que queda redactado da seguinte forma:

«3. Os obrigados tributarios deberán pór á disposición do persoal inspector a documentación a que se refire o número 1.

Cando o persoal inspector lle solicite ao obrigado tributario datos, informes ou antecedentes que non se deban encontrar á disposición inmediata da Administración tributaria, concederáse con carácter xeral un prazo de 10 días hábiles, contados a partir do seguinte ao da notificación do requirimento, para cumprir co deber de colaboración. O prazo concedido para a contestación ás reiteracións dos requirimentos de información que non se deba encontrar á disposición inmediata da Administración tributaria será con carácter xeral de cinco días hábiles.

Cando os suxeitos obrigados a se relacionaren a través de medios electrónicos coas administracións públicas aos cales se refire o artigo 14 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, acheguen documentación directamente ao órgano de inspección actuante no curso da súa comparecencia, a documentación poderá ser admitida polo dito órgano co obxecto de lograr a eficacia da actuación administrativa. En caso de admitirse, o obrigado tributario non estará obrigado a remitir tales documentos por medios electrónicos».

Trinta e un. Modifícase o número 1 do artigo 173, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Os obrigados tributarios deberán atender os órganos de inspección e prestarlles a debida colaboración no desenvolvemento das súas funcións.

Tratándose dun grupo que tribute no réxime de consolidación fiscal, en relación co imposto sobre sociedades, ou no réxime especial do grupo de entidades, en relación co imposto sobre o valor engadido, deberán atender os órganos de inspección tanto a sociedade representante do grupo como as entidades dependentes».

Trinta e dous. Modifícase a letra b) do número 1 e suprímese o número 4 do artigo 176, que queda redactada da seguinte forma:

«b) A data de inicio das actuacións, o prazo do procedemento e as circunstancias que afectan o seu cómputo de acordo cos números 3, 4 e 5 do artigo 150 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria».

Trinta e tres. Modifícase o artigo 184, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 184. *Duración do procedemento inspector*

1. O obrigado tributario poderá solicitar, antes da apertura do trámite de audiencia, un ou varios períodos aos cales se refire o número 4 do artigo 150 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, dun mínimo de sete días naturais cada un. Os períodos solicitados non poderán exceder no seu conxunto os 60 días naturais para todo o procedemento.

2. Para que a solicitude formulada se poida outorgar serán necesarios os seguintes requisitos:

a) Que se solicite directamente ao órgano actuante con anterioridade aos sete días naturais previos ao inicio do período a que se refira a solicitude.

b) Que se xustifique a concorrencia de circunstancias que o aconsellen.

c) Que se aprecie que a concesión da solicitude non pode prexudicar o desenvolvemento das actuacións.

En caso de non se cumpriren os requisitos anteriores, o órgano actuante poderá denegar a solicitude.

A solicitude que cumpra os requisitos establecidos no primeiro parágrafo deste número entenderase automaticamente concedida polo período solicitado, ata o límite dos 60 días como máximo, coa súa presentación en prazo, salvo que se notifique de forma expresa a denegación antes de que se inicie o período solicitado. Entenderase automaticamente denegada a solicitude dun período inferior a sete días.

A notificación expresa da concesión antes de que se inicie o período solicitado poderá establecer un prazo distinto ao solicitado polo obrigado tributario.

3. A realización de actuacións con coñecemento formal do obrigado tributario con posterioridade á finalización do prazo máximo de duración do procedemento terá efectos interruptivos da prescrición respecto da totalidade das obrigas tributarias e períodos aos cales se refira o procedemento. Se a superación do prazo máximo se constata durante o procedemento de inspección, esta circunstancia comunicáraselle formalmente ao obrigado tributario indicándolle as obrigas e os períodos polos que se continúa o procedemento».

Trinta e catro. Modifícase o número 2 do artigo 185, que queda redactado da seguinte forma:

«2. As actas serán asinadas polo funcionario e polo obrigado tributario. Se o obrigado tributario non sabe ou non pode asinalas, se non comparece no lugar e na data sinalados para a súa sinatura ou se se nega a subscribilas, serán asinadas só polo funcionario e farase constar a circunstancia de que se trate. As actas poderanse subscribir mediante sinatura manuscrita ou mediante sinatura electrónica.

En caso de que a acta se subscriba mediante sinatura manuscrita, de cada acta entregáraselle un exemplar ao obrigado tributario, que se entenderá notificada pola súa sinatura.

No caso de que a acta se subscriba mediante sinatura electrónica, a entrega do exemplar poderase substituír pola entrega de datos necesarios para o seu acceso por medios electrónicos adecuados.

Se o obrigado tributario non comparecese, as actas deberán ser notificadas conforme o disposto na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e suspenderase o cómputo do prazo do procedemento inspector desde o intento de notificación da acta ao obrigado tributario ata que se consiga efectuar a notificación. Se o obrigado tributario comparece e se nega a subscribir as actas, considerarase rexeitada a notificación para efectos do previsto no artigo 111 da dita lei.

Cando o interesado non compareza ou se negue a subscribir as actas, deberánse formalizar actas de desconformidade».

Trinta e cinco. Modifícase o número 7 do artigo 186, que queda redactado da seguinte forma:

«7. Unha vez asinada a acta con acordo, o órgano competente para liquidar dispón dun prazo de 10 días hábiles, contados a partir do día seguinte ao da data da acta, para notificarlle ao obrigado tributario unha liquidación que rectifique os erros materiais. Se a dita notificación non se produce no prazo citado, a liquidación entenderase ditada e notificada o día seguinte conforme a proposta contida na acta.

No caso de que se notificase liquidación rectificando os erros materiais, seguiranse os seguintes trámites:

a) Se a liquidación é inferior ao importe do depósito, procederase a aplicar este ao pagamento da débeda e a liberar o resto.

b) Se a liquidación é superior ao importe do depósito, aplicarase este ao pagamento da débeda e entregarase documento de ingreso pola diferenza.

c) Se a liquidación é superior ao importe da garantía, entregarase documento de ingreso polo importe da liquidación».

Trinta e seis. Modifícase o número 3 do artigo 187, que queda redactado da seguinte forma:

«3. Unha vez asinada a acta de conformidade, o órgano competente para liquidar dispón dun prazo dun mes, contado a partir do día seguinte ao da data da acta, para notificarlle ao obrigado tributario un acordo con algún dos contidos previstos no artigo 156.3 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, caso en que se procederá da seguinte forma:

a) Se se confirma a proposta de liquidación contida na acta ou se rectifican erros materiais, notificaráselle o acordo ao obrigado tributario. O procedemento finalizará coa dita notificación.

b) Se se considera que na proposta de liquidación existiu erro na apreciación dos feitos ou indebida aplicación das normas xurídicas, notificaráselle ao obrigado tributario acordo de rectificación conforme os feitos aceptados por este na acta e concederase un prazo de 15 días, contados a partir do día seguinte ao da notificación da apertura do dito prazo, para que formule alegacións. Transcorrido este prazo, ditarase a liquidación que corresponda, que deberá ser notificada.

c) Se se ordena completar o expediente mediante a realización de actuacións complementarias, deixarase sen efecto a acta formalizada, notificaráselle esta circunstancia ao obrigado tributario e realizaranse as actuacións que procedan, cuxo resultado se documentará nunha acta que substituirá, para todos os efectos, a anteriormente formalizada e que se tramitará segundo proceda.

De non se notificar algún dos ditos acordos no prazo citado, a liquidación entenderase ditada e notificada o día seguinte conforme a proposta contida na acta.

O prazo do mes de que dispón o órgano competente para liquidar nos supostos das letras b) e c) anteriores suspenderase cando concorra a circunstancia a que se refire a letra e) do artigo 150.3 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria».

Trinta e sete. Modifícase o número 2 do artigo 189, que queda redactado da seguinte forma:

«2. As actuacións que se refiran á comprobación do imposto sobre sociedades dunha entidade en réxime de consolidación fiscal ou do imposto sobre o valor engadido dunha entidade en réxime especial do grupo de entidades, que non sexa a representante do grupo, terminarán conforme o disposto no artigo 195 deste regulamento e na normativa regulamentaria reguladora do imposto sobre o valor engadido, respectivamente».

Trinta e oito. Modifícanse a letra d) do número 2 e a letra b) do número 3; no número 4 modifícase a letra c) e introdúcese unha nova letra d), renumérase a actual letra d) como letra e) e modifícase o número 6 do artigo 190, que quedan redactados da seguinte forma:

«d) Cando se dite liquidación que anule ou modifique a débeda tributaria inicialmente autoliquidada como consecuencia da regularización dalgúns elementos da obriga tributaria porque deba ser imputado a outro obrigado tributario ou a un tributo ou período distinto do regularizado, sempre que a liquidación resultante desta imputación non adquirise firmeza».

«b) Cando non se puidese finalizar a comprobación e investigación dos elementos da obriga tributaria como consecuencia de non se teren obtido os datos solicitados a terceiros ou debido a que non se recibisen os datos, informes, ditames ou documentos solicitados a outra Administración».

«c) Cando nun procedemento de inspección se realice unha comprobación de valores da cal derive unha débeda a ingresar e se regularicen outros elementos da obriga tributaria. Neste suposto, dítanse dúas liquidacións provisionais, unha como consecuencia da comprobación de valores e outra que incluíra a totalidade do comprobado. Esta última terá carácter provisional respecto das posibles consecuencias que da comprobación de valores poidan resultar na dita liquidación».

«d) Cando por un mesmo concepto impositivo e período se diferenciasen elementos respecto dos cales se aprecia delito contra a Facenda pública, xunto con outros elementos respecto dos cales non se aprecia esa situación. Nestes casos, ambas as liquidacións terán carácter provisional».

«6. Os elementos da obriga tributaria comprobados e investigados no curso dunhas actuacións que terminasen cunha liquidación provisional non se poderán regularizar novamente nun procedemento inspector posterior, salvo que concorra algunha das circunstancias a que se refiren os números 2 e 3 deste artigo e, exclusivamente, en relación cos elementos da obriga tributaria afectados polas ditas circunstancias. Cando concorran as circunstancias do artigo 190.3.b) deste regulamento, a regularización poderase realizar cos novos datos que se puidesen obter e os que deriven da súa investigación».

Trinta e nove. Modifícanse os números 1 e 4 do artigo 191, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. A liquidación derivada do procedemento inspector incorporará os xuros de demora ata o día en que se dite ou se entenda ditada a liquidación, sen prexuízo do establecido no número 6 do artigo 150 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e de acordo co previsto nos puntos seguintes».

«4. Cando a liquidación resultante do procedemento inspector sexa unha cantidade a devolver, a liquidación de xuros de demora deberase efectuar da seguinte forma:

a) Cando se trate dunha devolución de ingresos indebidos, liquidaranse a favor do obrigado tributario xuros de demora nos termos do artigo 32.2 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria. Para efectos do cálculo dos xuros, non se computarán os días a que se refire o número 4 do artigo 150 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, nin os períodos de extensión a que se refire o número 5 do dito artigo.

b) Cando se trate dunha devolución derivada da normativa dun tributo, liquidaranse xuros de demora a favor do obrigado tributario de acordo co previsto no artigo 31 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e no artigo 125 deste regulamento».

Corenta. Modifícase o número 5 do artigo 193, que queda redactado da seguinte forma:

«5. Cando os datos utilizados para a estimación indirecta a que se refire a letra d) do número 3 do artigo 158 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, procedan da propia Administración tributaria, utilizaranse aqueles métodos que permitan preservar o carácter reservado dos datos tributarios de terceiros sen prexudicar o dereito de defensa do obrigado tributario. En particular, disociaranse os datos de forma que non se poidan relacionar entre si:

a) a identificación dos suxeitos contidos na mostra.

b) os datos contidos nas súas declaracións tributarias que sirvan para o cálculo das porcentaxes ou medias empregadas para a determinación das bases, os cálculos e estimacións efectuados.

A Administración indicará as características conforme as cales se seleccionou a mostra elixida. Entre outros, poderán ter en conta o ámbito espacial e temporal da mostra, a actividade que desenvolven ou o intervalo a que corresponde o seu volume de operacións».

Corenta e un. Modifícanse os números 2 e 5 e introdúcese un novo número 6 no artigo 194, coa seguinte redacción:

«2. Unha vez recibidas as alegacións e, de ser o caso, efectuadas as probas procedentes, o órgano que estea a tramitar o procedemento emitirá un informe sobre a concorrencia ou non das circunstancias previstas no artigo 15 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, que se remitirá xunto co expediente ao órgano competente para liquidar.

Caso de o órgano competente para liquidar estimar que concorren as ditas circunstancias, remitiralle á comisión consultiva a que se refire o artigo 159 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, o informe e os antecedentes. A remisión notificaráselle ao obrigado tributario con indicación da suspensión do cómputo do prazo do procedemento inspector prevista no número 3 do artigo 150 da dita lei.

Caso de o órgano competente para liquidar estimar motivadamente que non concorren as ditas circunstancias, devolveralle a documentación ao órgano de inspección que estea tramitando o procedemento, o cal se lle notificará ao obrigado tributario».

«5. A suspensión do cómputo do prazo de duración do procedemento producirase polo tempo que transcorra desde a notificación ao interesado a que se refire o número 2 deste artigo ata a recepción do informe polo órgano competente para continuar o procedemento ou ata o transcurso do prazo máximo para a súa emisión.

A dita suspensión non impedirá a práctica das actuacións inspectoras que durante esta situación se poidan desenvolver en relación cos elementos da obriga tributaria non relacionados cos actos ou negocios analizados pola comisión consultiva, caso en que continuará o procedemento respecto deles de acordo co disposto no artigo 150.3 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria».

«6. Trimestralmente publicaranse os informes da comisión consultiva nos cales se apreciase a existencia de conflito na aplicación da norma tributaria. No ámbito de competencias do Estado, publicaranse na sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria, salvo que se trate de tributos cuxo órgano competente para a emisión das consultas tributarias por escrito se integre noutras administracións tributarias; neste caso, deberanse publicar a través do medio que estas sinalen.

Nas ditas publicacións gardarase a debida reserva en relación cos suxeitos afectados».

Corenta e dous. Modifícase o artigo 195, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 195. *Entidades que tributen en réxime de consolidación fiscal*

1. A comprobación e investigación da sociedade representante e do grupo fiscal realizarase nun único procedemento de inspección, que incluírá a comprobación das obrigas tributarias do grupo fiscal e da sociedade representante obxecto do procedemento.

En relación cos grupos fiscais que tributen no réxime de consolidación fiscal nos cales a entidade dominante sexa non residente en territorio español, cando non se comunicase a entidade que teña a condición de representante do grupo, a Administración tributaria poderá considerar como tal calquera das entidades

integrantes del. Nestes grupos fiscais, cando se comunique o cambio de sociedade representante unha vez iniciado o procedemento, este continuará polo mesmo órgano actuante, polo que afecta as actuacións relativas ao grupo, coa nova entidade representante.

2. En cada entidade dependente, que non sexa representante do grupo, que sexa obxecto de inspección como consecuencia da comprobación dun grupo fiscal, desenvolverase un único procedemento de inspección. Este procedemento incluírá a comprobación das obrigas tributarias que derivan do réxime de tributación individual do imposto sobre sociedades e as demais obrigas tributarias obxecto do procedemento, e incluírá actuacións de colaboración respecto da tributación do grupo polo réxime de consolidación fiscal.

3. De acordo co previsto no artigo 68.1.a) da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, o prazo de prescrición do imposto sobre sociedades do grupo fiscal interromperase:

a) Por calquera actuación de comprobación e investigación realizada coa sociedade representante do grupo respecto ao imposto sobre sociedades.

b) Por calquera actuación de comprobación e investigación relativa ao imposto sobre sociedades realizada con calquera das sociedades dependentes, sempre que a sociedade representante do grupo teña coñecemento formal das ditas actuacións.

4. As circunstancias a que se refiren os números 4 e 5 do artigo 150 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, que se produzan no curso dun procedemento seguido con calquera entidade do grupo afectarán o prazo de duración do procedemento seguido cerca da sociedade representante e do grupo fiscal, sempre que a sociedade representante teña coñecemento formal diso. A concorrencia das ditas circunstancias non impedirá a continuación das actuacións inspectoras relativas ao resto de entidades integrantes do grupo.

O período de extensión do prazo a que se refire o artigo 150.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, calcularase para a sociedade representante e o grupo tendo en conta os períodos non coincidentes solicitados por calquera das sociedades integradas no grupo fiscal. As sociedades integradas no grupo fiscal poderán solicitar ata 60 días naturais para cada un dos seus procedementos, pero o período polo que se estenderá o prazo de resolución do procedemento da sociedade representante e do grupo non excederá no seu conxunto os 60 días naturais.

5. A documentación do procedemento seguido cerca de cada entidade dependente, que non sexa representante do grupo, desagregarase, para efectos da tramitación, da seguinte forma:

a) Un expediente relativo ao imposto sobre sociedades, no cal se incluírá a dilixencia resumo a que se refire o artigo 98.3.g) deste regulamento. O dito expediente remitiráselle ao órgano que estea desenvolvendo as actuacións de comprobación e investigación da sociedade representante e do grupo fiscal.

b) Outro expediente relativo ás demais obrigas tributarias obxecto do procedemento.

6. A documentación do procedemento seguido cerca da entidade representante do grupo desagregarase, para efectos da súa tramitación, da seguinte forma:

a) Un expediente relativo ao imposto sobre sociedades do grupo fiscal, que incluírá as dilixencias resumo a que se refire o punto anterior.

b) Outro expediente relativo ás demais obrigas tributarias obxecto do procedemento».

Corenta e tres. Modifícanse os números 2 e 3 do artigo 196, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. O trámite de audiencia ao responsable realizarase con posterioridade á formalización da acta ao debedor principal e, cando a responsabilidade alcance as sancións, á proposta de resolución do procedemento sancionador ao suxeito infractor.

O responsable disporá dun prazo de 15 días, contados a partir do día seguinte ao da notificación da apertura do dito prazo, para formular as alegacións e achegar a documentación que xulgue oportunas, tanto respecto do presuposto de feito da responsabilidade como das liquidacións ou sancións que alcance o dito presuposto.

Durante o trámite de audiencia deberase dar, de ser o caso, a conformidade expresa a que se refire o artigo 41.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Salvo o suposto previsto no número 4 deste artigo, o responsable non terá a condición de interesado no procedemento de inspección ou no sancionador e teranse por non presentadas as alegacións que formule nos ditos procedementos.

3. O acordo de declaración de responsabilidade corresponderalle ao órgano competente para ditar a liquidación e deberase ditar con posterioridade ao acordo de liquidación ao debedor principal ou, de ser o caso, de imposición de sanción ao suxeito infractor.

O acordo de declaración de responsabilidade notificaráselle ao responsable. De non se efectuar a notificación antes da finalización do prazo voluntario de ingreso outorgado ao debedor principal, ou se no dito prazo non se acreditase polo menos un intento de notificación que conteña o texto íntegro do acordo ou, de ser o caso, de non se ter efectuado a posta á disposición da notificación na sede electrónica da Administración tributaria ou no enderezo electrónico habilitado, procederase de acordo co disposto no artigo 124.3 do Regulamento xeral de recadación, aprobado polo Real decreto 939/2005, do 29 de xullo».

Corenta e catro. Modifícase o número 8 do artigo 197, que queda redactado da seguinte forma:

«8. Para a execución das resolucións administrativas e xudiciais, os órganos de inspección poderán desenvolver as actuacións que sexan necesarias e poderán, de ser o caso, exercer as facultades previstas no artigo 142 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e realizar as actuacións de obtención de información pertinentes. Non obstante, cando, de acordo co disposto no artigo 66.4 do Regulamento xeral de desenvolvemento da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, en materia de revisión en vía administrativa, aprobado polo Real decreto 520/2005, do 13 de maio, as mencionadas resolucións ordenasen a retroacción de actuacións, estas desenvolveranse de acordo co disposto no artigo 150.7 da citada lei».

Corenta e cinco. Introdúcese un novo capítulo IV no título V, coa seguinte redacción:

«Capítulo IV

Actuacións en supostos de delito contra a Facenda pública

Artigo 197 bis. *Actuacións que se seguirán en caso de existencia de indicios de delito contra a Facenda pública.*

1. Cando a Administración tributaria aprecie indicios de delito contra a Facenda pública pasará o tanto de culpa á xurisdición competente ou remitirá o expediente ao Ministerio Fiscal, sen prexuízo de que, se esa apreciación se produce no seo dun procedemento inspector, se seguirá a tramitación prevista no título VI da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e nos artigos correspondentes deste regulamento.

2. A apreciación dos ditos indicios de delito contra a Facenda pública poderá ter lugar en calquera momento, con independencia de que se ditase liquidación administrativa ou, mesmo, se impuxese sanción.

Nestes casos, as propostas de liquidación administrativa e de sanción que se formulasen quedarían sen efecto.

Así mesmo, suspenderase a execución das liquidacións e sancións xa impostas, sen prexuízo do indicado no punto seguinte.

3. De non ter apreciado a xurisdición competente ou o Ministerio Fiscal a existencia de delito, a Administración tributaria iniciará ou continuará, cando proceda, as actuacións ou os procedementos correspondentes, de acordo cos feitos que os tribunais considerasen probados.

As liquidacións e sancións administrativas que, de ser o caso, se diten, así como aquelas liquidacións e sancións cuxa execución proceda restablecer por teren quedado previamente suspendidas, suxeitaranse ao réxime de revisión e recursos regulado no título V da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, pero sen que se poidan impugnar os feitos considerados probados na resolución xudicial.

Artigo 197 ter. Excepcións á práctica de liquidacións en caso de existencia de indicios de delito contra a Facenda pública e tramitación que se debe seguir.

1. Cando a Administración tributaria aprecie indicios de delito contra a Facenda pública no seo dun procedemento inspector, absterase de efectuar a liquidación vinculada a delito nos supostos previstos no artigo 251.1 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria. Todo isto sen prexuízo das restantes excepcións á práctica de liquidación que poidan derivar doutras disposicións legais.

En calquera caso, estas excepcións afectarán, exclusivamente, o concepto impositivo e o período en que conorra a circunstancia pola cal non procede ditar liquidación.

2. Na tramitación que se debe seguir nestes casos, terase en conta o seguinte:

a) Non se lle concederá trámite de audiencia ou alegacións ao obrigado tributario.

b) Trasladaráselle o expediente ao órgano competente para interpor a denuncia ou querela, para a súa remisión á xurisdición competente ou ao Ministerio Fiscal, logo de informe do órgano con funcións de asesoramento xurídico.

En caso de que o órgano competente para interpor a denuncia ou querela non aprecie indicios de delito contra a Facenda pública, devolverá o expediente para a súa ultimación en vía administrativa, logo de formalización, de ser o caso, da acta que corresponda.

c) A dita remisión determinará a suspensión do cómputo do prazo do procedemento inspector nos termos indicados no artigo 150.3 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria. Esta suspensión comunicaráse ao obrigado tributario para efectos simplemente informativos, salvo que con esta comunicación se poida prexudicar de calquera forma a investigación ou comprobación da defraudación, circunstancia que deberá quedar motivada no expediente.

3. A devolución do expediente polo Ministerio Fiscal que non vaia seguida dunha interposición de querela ante a xurisdición competente por parte da Administración tributaria, así como a inadmisión da denuncia ou querela, ou a resolución xudicial firme na cal non se aprecie a existencia de delito, determinarán a continuación do procedemento inspector.

O dito procedemento deberá finalizar no período que reste ata a conclusión do prazo a que se refire o artigo 150.1 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, ou no prazo de seis meses, se este último é superior, que se computará desde a recepción do expediente polo órgano competente que deba continuar o procedemento inspector.

Artigo 197 quater. *Regras xerais da tramitación do procedemento inspector en caso de liquidación vinculada a delito*

1. Cando a Administración tributaria aprecie indicios de delito contra a Facenda pública no seo dun procedemento inspector e non concorran as circunstancias que impiden ditar liquidación de acordo co disposto no artigo 251.1 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, ditarase unha proposta de liquidación vinculada a delito na cal se expresarán, co detalle que sexa preciso, os feitos e fundamentos de dereito en que se basee esta, facendo constar o dereito do obrigado tributario a efectuar as alegacións que considere oportunas no correspondente trámite de audiencia, dentro do prazo dos 15 días naturais, contados a partir do día seguinte ao da data en que se notificase a dita proposta de liquidación.

2. Esa notificación poderáselle efectuar ao obrigado tributario ou ao representante autorizado por el no procedemento de inspección no cal se dite a proposta de liquidación vinculada a delito.

3. Transcorrido o prazo previsto para o trámite de audiencia e examinadas as alegacións, de ser o caso, presentadas, o órgano competente para liquidar actuará da seguinte forma:

a) Ditará unha liquidación vinculada a delito, coa autorización previa ou simultánea do órgano da Administración tributaria competente para interpor a denuncia ou querela, cando considere que a conduta do obrigado tributario poida ser constitutiva dun posible delito contra a Facenda pública.

A dita autorización outorgarase logo de informe do órgano con funcións de asesoramento xurídico.

En caso de que o órgano competente para interpor a denuncia ou querela non aprecie indicios de delito contra a Facenda pública, devolverá o expediente para a súa ultimación en vía administrativa, logo de formalización, de ser o caso, da acta que corresponda.

b) Rectificará a proposta de liquidación vinculada a delito cando considere que nela existiu erro na apreciación dos feitos ou indebida aplicación das normas xurídicas.

Nos casos en que esa rectificación afecte cuestións non alegadas polo obrigado tributario, supondo ademais un agravamento da situación para o dito obrigado tributario, notificarase o acordo de rectificación para que, no prazo de 15 días naturais, contados a partir do día seguinte ao da notificación, efectúe alegacións. Transcorrido o dito prazo, ditarase o acordo que proceda, que deberá ser notificado seguíndose, respecto del, a tramitación que corresponda.

En calquera outro caso, notificarase sen máis trámite a liquidación vinculada a delito.

c) Devolverá o expediente para a súa ultimación en vía administrativa, logo de formalización, de ser o caso, da acta que corresponda, cando considere que a conduta do obrigado tributario non é constitutiva de delito contra a Facenda pública.

d) Acordará que se complete o expediente en calquera dos seus aspectos, cando así o considere conveniente, notificándollo ao obrigado tributario. Unha vez efectuadas as actuacións complementarias, procederase da seguinte forma:

No suposto de que non se aprecien indicios de delito, ultimarase o expediente en vía administrativa, logo de formalización, de ser o caso, da acta que corresponda.

No suposto de que se sigan apreciando indicios de delito contra a Facenda pública e se deba modificar a proposta de liquidación vinculada a delito inicialmente formulada, procederase á súa rectificación outorgando novo trámite de alegacións ao obrigado tributario por 15 días naturais, seguindo a tramitación que corresponda.

No suposto de que se sigan apreciando indicios de delito contra a Facenda pública pero sen necesidade de modificar a proposta de liquidación vinculada a delito, esta manterá a súa vixencia, e o órgano competente para liquidar procederá

a ditar o acordo que corresponda, unha vez outorgado novo trámite de alegacións ao obrigado tributario por 15 días naturais.

4. Unha vez ditada a liquidación administrativa, a Administración tributaria pasará o tanto de culpa á xurisdición competente ou remitirá o expediente ao Ministerio Fiscal e o procedemento de comprobación finalizará, respecto dos elementos da obriga tributaria regularizados mediante a dita liquidación, coa notificación ao seu obrigado tributario, na cal se advertirá que o período voluntario de ingreso só comezará a computarse unha vez que sexa notificada a admisión a trámite da denuncia ou querela correspondente, nos termos establecidos no artigo 255 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Artigo 197 quinquies. Cálculo e tramitación da liquidación vinculada a delito, en casos de concorrencia de cota vinculada e non vinculada a delito contra a Facenda pública.

1. Nos casos en que, por un mesmo concepto impositivo e período, caiba distinguir elementos vinculados a un posible delito contra a Facenda pública, xunto con outros elementos non vinculados ao dito delito, aplicarase a normativa prevista no artigo 197 quater deste regulamento, coas especialidades sinaladas neste precepto.

Para verificar se os elementos vinculados ao delito contra a Facenda pública determinan unha cota defraudada determinante do dito ilícito penal, terase en conta o establecido na letra a) do punto seguinte.

2. Nos supostos a que se refire o punto anterior, efectuaranse dúas liquidacións provisionais de forma separada.

Para efectos da cuantificación de ambas as liquidacións, formalizarase unha proposta de liquidación vinculada a delito e unha acta de inspección, de acordo coas seguintes regras:

a) A proposta de liquidación vinculada a delito comprenderá os elementos que fosen obxecto de declaración, de ser o caso, aos cales se sumarán todos aqueles elementos en que se aprecien indicios de delito, e restaranse os axustes a favor do obrigado tributario aos cales este podería ter dereito nese período. Adicionalmente, minorarán as partidas para compensar ou deducir susceptibles de aplicación, salvo que o obrigado tributario exerza a opción a que se refire o punto seguinte deste mesmo artigo. Se a declaración presentada en prazo determinase unha cota para ingresar, esta descontarase para o cálculo desta proposta de liquidación vinculada a delito.

b) A proposta de liquidación contida na acta comprenderá a totalidade dos elementos comprobados, con independencia de que estean ou non vinculados co posible delito. Nestes casos, a cantidade resultante da proposta de liquidación vinculada a delito minorará a cota da proposta de liquidación contida na acta.

3. Non obstante, en caso de que o obrigado tributario opte pola aplicación proporcional das partidas para compensar ou deducir na base ou na cota a que se refire o punto anterior, o importe concreto que se minorará polas ditas partidas na liquidación vinculada a delito determinarase aplicando ao importe total destas o coeficiente resultante dunha fracción na cal figuren:

a) No numerador, a suma dos incrementos e diminucións na base imponible, multiplicada polo tipo medio de gravame, e os incrementos e diminucións na cota, todos eles vinculados co posible delito contra a Facenda pública.

b) No denominador, a suma da totalidade dos incrementos e diminucións na base imponible multiplicada polo tipo medio de gravame, e a totalidade dos incrementos e diminucións na cota, con independencia de que se encontren ou non vinculados co posible delito contra a Facenda pública.

Entenderase por tipo medio de gravame o resultado de dividir a cota íntegra entre a base liquidable.

O cálculo dese coeficiente efectuarase prescindindo do importe de todas as partidas para compensar ou deducir na base ou na cota.

Artigo 197 sexies. *Efectos da resolución xudicial sobre a liquidación vinculada a delito.*

1. Cando a Administración tributaria dite unha liquidación vinculada a delito, teranse en conta as distintas resolucións xudiciais, así como, de ser o caso, as decisións do Ministerio Fiscal, nos termos que se indican nos puntos seguintes.

2. En caso de que no proceso penal se dite sentenza condenatoria por delito contra a Facenda pública, procederá actuar da seguinte forma:

a) Se a cota defraudada determinada no proceso penal for idéntica á liquidada en vía administrativa, non será necesario modificar a liquidación realizada, sen prexuízo da liquidación dos xuros de demora e recargas que correspondan.

Entre eses xuros de demora exixiranse os devindicados desde a data en que se ditou a liquidación vinculada a delito ata a data de notificación ao obrigado tributario da admisión a trámite da denuncia ou querela.

b) Se a contía defraudada determinada no proceso penal difire, en máis ou en menos, da fixada en vía administrativa, a liquidación vinculada a delito deberase modificar nese sentido.

Neses casos, subsistirá o acto inicial, que será rectificado de acordo co contido da sentenza para axustarse á contía fixada no proceso penal como cota defraudada, sen que iso afecte a validez das actuacións recadatorias realizadas, respecto da contía confirmada no dito proceso.

Adicionalmente, axustaranse os xuros de demora e procederá, en todo caso, a exixencia dos devindicados desde a data en que se ditou a liquidación vinculada a delito, ata a data de notificación ao obrigado tributario da admisión a trámite da denuncia ou querela.

O indicado anteriormente entenderase sen prexuízo da procedencia de exixir en vía administrativa, de ser o caso, os importes que, de acordo cos feitos considerados probados na resolución xudicial, se poidan deber á Facenda pública, a pesar de non formar parte da cota defraudada. Para eses efectos, e cando sexa necesario, levarase a cabo a retroacción do procedemento inspector para a liquidación deses importes adicionais, nos termos indicados no número 4 deste mesmo precepto.

Por outra parte, cando a contía defraudada determinada no proceso penal sexa inferior á fixada en vía administrativa, serán de aplicación as normas xerais establecidas para o efecto na normativa tributaria en relación coas devolucións de ingresos e o reembolso do custo das garantías.

O acordo adoptado pola Administración tributaria nos dous casos previstos nas letras a) e b) trasladaráselles ao tribunal competente para a execución, ao obrigado ao pagamento e ás demais partes que compareceron no proceso penal, para efectos do previsto no artigo 999 da Lei de axuízamento criminal.

3. En caso de que no proceso penal non se aprecie a existencia de delito por inexistencia da obriga tributaria, a liquidación vinculada a delito previamente ditada será anulada e serán de aplicación as normas xerais establecidas para o efecto na normativa tributaria, en relación coas devolucións de ingresos e o reembolso do custo das garantías.

4. Finalmente, nos casos que se recollen a continuación procederá a retroacción do procedemento inspector ao momento anterior a aquel en que se ditou a proposta de liquidación vinculada a delito, formalizando a acta que poida corresponder:

- a) Devolución do expediente polo Ministerio Fiscal que non vaia seguida dunha interposición de querela ante a xurisdición competente por parte da Administración tributaria.
- b) Inadmisión da denuncia ou querela.
- c) Auto de sobreesamento.
- d) Resolución xudicial firme en que non se aprecie delito, por motivo diferente á inexistencia da obriga tributaria.

Nestes casos, o procedemento deberá finalizar no período que reste ata a conclusión do prazo a que se refire o artigo 150.1 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, ou no prazo de seis meses, se este último é superior, que se computará desde a recepción do expediente, polo órgano competente que deba continuar o procedemento inspector.

Exixíranse xuros de demora pola nova liquidación que poña fin ao procedemento. A data de inicio do cómputo do xuro de demora será a mesma que, de acordo co establecido no número 2 do artigo 26 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, tería correspondido á liquidación anulada e o xuro devindicárase ata o momento en que se dite a nova liquidación.

O incumprimento do prazo de duración do procedemento inspector producirá, respecto das obrigas tributarias pendentes de liquidar, os efectos previstos no artigo 150.6 a Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria».

Corenta e seis. Introdúcese un novo título VII, coa seguinte redacción:

«Título VII

Procedemento de recuperación de axudas de Estado en supostos de regularización dos elementos da obriga tributaria afectados pola decisión de recuperación

Artigo 208. Procedemento de recuperación en supostos de regularización dos elementos da obriga tributaria afectados pola decisión de recuperación.

1. No caso de que un obrigado tributario deba ser obxecto de actuacións en relación con diferentes decisións de recuperación, poderase iniciar un único procedemento para a execución de todas elas ou, se xa se estivese tramitando un procedemento de recuperación, incorporar a este a execución doutras decisións de recuperación que afecten a mesma obriga tributaria.

2. Poderase prescindir do trámite de alegacións cando a resolución conteña manifestación expresa de que non procede regularizar a situación tributaria como consecuencia da comprobación realizada.

3. Unha vez recibidas as alegacións formuladas polo obrigado tributario ou concluído o prazo para a súa presentación, o órgano competente para liquidar, á vista da proposta de liquidación e das alegacións, de ser o caso, presentadas, ditará o acto administrativo que corresponda, que deberá ser notificado.

Se o órgano competente para liquidar acorda a rectificación da proposta por considerar que nela existiu erro na apreciación dos feitos ou indebida aplicación das normas xurídicas e a dita rectificación afecta cuestións non alegadas polo obrigado tributario, notificará o acordo de rectificación para que no prazo de 10 días, contados a partir do día seguinte ao da notificación da apertura do dito prazo, efectúe alegacións. Transcorrido ese prazo, ditarase a liquidación que corresponda, que deberá ser notificada.

4. O órgano competente para liquidar poderá acordar que se complete o expediente en calquera dos seus aspectos. Este acordo notificaráselle ao obrigado tributario e procederase da seguinte forma:

- a) Se, como consecuencia das actuacións complementarias, se considera necesario modificar a proposta de liquidación, deixarase sen efecto a proposta

formulada e formalizárase unha nova que substituirá para todos os efectos a anterior.

b) Se se mantén a proposta de liquidación, concederáselle ao obrigado tributario un prazo de 10 días, contados a partir do día seguinte ao da notificación da apertura do dito prazo, para a posta de manifesto do expediente e a formulación das alegacións que considere oportunas. Unha vez recibidas as alegacións ou concluído o prazo para a súa realización, o órgano competente para liquidar ditará o acto administrativo que corresponda, que deberá ser notificado.

5. En caso de tramitación simultánea dun procedemento de recuperación en supostos de regularización dos elementos da obriga tributaria afectados pola decisión de recuperación e dun procedemento inspector, as liquidacións que, de ser o caso, se diten como consecuencia deles terán o carácter que corresponda conforme o disposto na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e este regulamento.

6. En relación con cada obriga tributaria obxecto do procedemento, poderase ditar unha única resolución respecto de todo o ámbito temporal obxecto da decisión de recuperación co fin de que a débeda resultante se determine mediante a suma alxébrica das liquidacións referidas aos distintos períodos impositivos ou de liquidación comprobados.

7. Nas actuacións realizadas respecto a entidades que tributen en réxime de consolidación fiscal relativas ao procedemento de recuperación de axudas de Estado en supostos de regularización dos elementos da obriga tributaria afectados pola decisión de recuperación, resultará, así mesmo, aplicable o disposto no artigo 195 deste regulamento, salvo o seu número 4».

Corenta e sete. Introdúcese unha nova disposición adicional décimo sétima, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional décimo sétima. *Trámites de audiencia e de alegacións no ámbito da débeda alfandegueira*

No ámbito da débeda alfandegueira resultarán de aplicación as disposicións contidas no presente regulamento en relación cos trámites de audiencia ou alegacións de acordo coas especialidades establecidas pola normativa da Unión Europea en relación co dereito a ser oído».

Artigo segundo. *Modificación do Real decreto 1676/2009, do 13 de novembro, polo que se regula o Consello para a Defensa do Contribuínte.*

O Real decreto 1676/2009, do 13 de novembro, polo que se regula o Consello para a Defensa do Contribuínte, queda modificado como segue:

Un. Modifícanse os números 1, 2, 4 e 5 do artigo 4, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. O Consello para a Defensa do Contribuínte estará formado por dezaseis vogais. Os vogais serán nomeados e cesados polo ministro de Facenda e Función Pública mediante orde ministerial, con excepción dos previstos nos números b).2.º, b).3.º e e) seguintes -que terán a condición de vogais natos en razón do cargo que desempeñan-, da seguinte forma:

a) Oito vogais representantes dos sectores profesionais e académicos relacionados co ámbito tributario e da sociedade en xeral. Catro destes vogais deberán pertencer ao ámbito académico e os outros catro deberán ser profesionais no ámbito tributario, todos eles de recoñecido prestixio. Os vogais serán nomeados por un período de cinco anos renovables por proposta do secretario de Estado de Facenda.

b) Catro vogais representantes da Axencia Estatal de Administración Tributaria, coa seguinte distribución:

1.º Dous representantes dos departamentos e servizos da Axencia Estatal de Administración Tributaria, propostos polo secretario de Estado de Facenda, oído o director xeral daquela.

2.º O director do Servizo de Auditoría Interna da Axencia Estatal de Administración Tributaria.

3.º O director do Servizo Xurídico da Axencia Estatal de Administración Tributaria.

c) Tamén serán vogais un representante da Dirección Xeral de Tributos e un representante da Dirección Xeral do Catastro, propostos polo secretario de Estado de Facenda, oídos, de ser o caso, os titulares dos respectivos centros.

d) Igualmente será vogal un representante dos tribunais económico-administrativos, proposto polo secretario de Estado de Facenda, oído, de ser o caso, o presidente do Tribunal Económico-Administrativo Central.

e) Finalmente, será vogal o avogado do Estado xefe da Avogacía do Estado en materia de facenda e financiamento territorial da Secretaría de Estado de Facenda, que, ademais, será o secretario do Consello para a Defensa do Contribuínte».

«2. O réxime de funcionamento do Consello, xa sexa en pleno ou en comisións ou grupos de traballo, será o establecido no capítulo II do título preliminar da Lei 40/2015, do 1 de outubro, de réxime xurídico do sector público, sen prexuízo do disposto na disposición derradeira primeira deste real decreto».

«4. Será de aplicación aos membros do Consello o réxime de abstención e recusación previsto no capítulo II do título preliminar da Lei 40/2015, do 1 de outubro, de réxime xurídico do sector público».

«5. Os cargos de presidente e vogal do Consello terán carácter non retribuído, sen prexuízo do dereito a percibir as indemnizacións que procedan de acordo co previsto no texto refundido da Lei do Estatuto básico do empregado público, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2015, do 30 de outubro, e no Real decreto 462/2002, do 24 de maio, sobre indemnizacións por razón do servizo.

Non obstante, será de aplicación o disposto no artigo 13.2.a).3.ª da Lei 3/2015, do 30 de marzo, reguladora do exercicio do alto cargo da Administración xeral do Estado, respecto dos membros do Consello incluídos no seu ámbito de aplicación».

Dous. Modifícanse os números 2, 3 e 4 do artigo 5, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. O presidente do Consello para a Defensa do Contribuínte será designado de entre os seus membros polo ministro de Facenda e Función Pública, por proposta do Consello, por un prazo de tres anos renovables. Transcorrido este prazo, o presidente quedará en funcións mentres non se proceda ao nomeamento do seu sucesor ou sexa renovado no seu cargo, sen prexuízo da súa condición de vogal, na cal poderá continuar tras a finalización do prazo de presidencia.

En todo caso, o presidente cesará se perde a condición de membro do Consello.

O presidente do Consello para a Defensa do Contribuínte exerce a súa representación e é o órgano de relación coa Secretaría de Estado de Facenda, coa Axencia Estatal de Administración Tributaria e cos demais centros, órganos e organismos, tanto públicos como privados.

3. O presidente do Consello para a Defensa do Contribuínte porá en coñecemento inmediato do secretario de Estado de Facenda calquera actuación

que menoscabe a independencia do Consello ou limite as súas facultades de actuación.

4. O presidente do Consello para a Defensa do Contribuínte remitiralles directamente ao secretario de Estado de Facenda ou, de ser o caso, a outros órganos da Secretaría de Estado e ao director xeral da Axencia Estatal de Administración Tributaria os informes e propostas que se elaboren no exercicio das funcións do órgano que preside».

Tres. Modifícase a letra d) e introdúcese as novas letras e) e f) no número 1 do artigo 9, que quedan redactadas da seguinte forma:

«d) Cando o obrigado tributario reitere queixas ou suxestións anteriormente presentadas por el mesmo, fosen ou non resoltas, aínda que se refiran a actos distintos, se entre a queixa anterior e a nova existe identidade substancial de obxecto.

e) Cando teñan un carácter abusivo non xustificado de acordo coa finalidade das queixas e suxestións conforme o disposto neste real decreto.

f) Cando impliquen a utilización de palabras ofensivas, insultos ou falten ao debido respecto ao Consello para a Defensa do Contribuínte, aos seus membros, á Administración tributaria ou ao seu funcionariado ou, en xeral, aos intereses públicos».

Catro. Modifícase a disposición derradeira primeira, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición derradeira primeira. *Funcionamento do Consello.*

1. De conformidade co artigo 15.2 da Lei 40/2015, do 1 de outubro, de réxime xurídico do sector público, correspóndelle ao Pleno do Consello a aprobación das súas propias normas de funcionamento, con suxeición ao establecido na citada Lei 40/2015, do 1 de outubro, neste real decreto e nas resolucións aprobadas polo secretario de Estado de Facenda ás cales se refire o punto seguinte.

No prazo de tres meses desde a entrada en vigor deste real decreto, o Pleno do Consello aprobará a adaptación das súas actuais normas de funcionamento ao previsto neste real decreto.

2. As normas de desenvolvemento da regulación do procedemento para a formulación, tramitación e contestación das queixas, suxestións e propostas ás cales se refire este real decreto serán aprobadas mediante resolución do secretario de Estado de Facenda; serán de aplicación supletoria para estes efectos, nas cuestións non expresamente previstas polo Consello, as previsións contidas no capítulo IV do Real decreto 951/2005, do 29 de xullo, polo que se establece o marco xeral para a mellora da calidade na Administración xeral do Estado, así como na súa normativa de aplicación e desenvolvemento.

3. Con suxeición ao disposto na Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas e as súas normas de desenvolvemento, así como á normativa tributaria, mediante resolución do secretario de Estado de Facenda, determinaranse os sistemas de sinatura electrónica admitidos para a presentación de queixas e suxestións, a sede electrónica e, de ser o caso, subsedes do órgano ou organismo, e os mecanismos técnicos de coordinación que aseguren a tramitación eficaz pola unidade operativa das queixas e suxestións presentadas por medios electrónicos».

Disposición transitoria única. *Réxime transitorio.*

1. O disposto no artigo primeiro deste real decreto será de aplicación aos procedementos tributarios iniciados a partir da data da súa entrada en vigor, salvo o establecido nos puntos seguintes.

2. Será de aplicación aos procedementos iniciados antes da data de entrada en vigor deste real decreto o disposto nos seguintes artigos do Regulamento xeral das actuacións e os procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo:

a) A nova redacción dos números 1 e 2 do artigo 99, relativo á tramitación das dilixencias, cando a dilixencia se asine a partir da entrada en vigor deste real decreto.

b) A nova redacción do número 4 do artigo 125, relativo á terminación do procedemento de devolución, cando o acordo de devolución se notifique a partir da entrada en vigor deste real decreto.

c) A nova redacción do número 3 do artigo 171, relativo ao exame da documentación dos obrigados tributarios, cando o requirimento se realice a partir da entrada en vigor deste real decreto.

d) A nova redacción do número 2 do artigo 185, relativo á formalización das actas, cando a acta se asine a partir da entrada en vigor deste real decreto.

e) A nova redacción da letra d) do número 2, a letra b) do número 3, as letras c) e d) do número 4, e o número 6 do artigo 190, relativo ás clases de liquidacións derivadas das actas de inspección, cando a liquidación se dite a partir da entrada en vigor deste real decreto.

f) A nova redacción do número 4 do artigo 191, relativo á liquidación de xuros a favor do obrigado tributario, cando a liquidación se dite a partir da entrada en vigor deste real decreto.

g) A nova redacción do número 3 do artigo 196, relativo á declaración de responsabilidade no procedemento inspector, cando o intento de notificación que conteña o texto íntegro do acordo ou, de ser o caso, a posta á disposición da notificación na sede electrónica da Administración tributaria ou no enderezo electrónico habilitado se realicen a partir da entrada en vigor deste real decreto.

h) O título VII, relativo ao procedemento de recuperación de axudas de Estado en supostos de regularización dos elementos da obriga tributaria afectados pola decisión de recuperación, cando os procedementos se estean tramitando na data de entrada en vigor deste real decreto.

3. A nova redacción da letra e) do artigo 7, así como as novas redaccións do número 2 do artigo 11 e dos números 2 e 3 do artigo 12, relativas á obriga censual de comunicar a identidade dos sucesores de persoas físicas e entidades, serán de aplicación desde o día 1 de xullo de 2018.

4. O vencemento dos períodos aos cales se refiren os artigos 4.1.a) e 5.2 do Real decreto 1676/2009, do 13 de novembro, polo que se regula o Consello para a Defensa do Contribuínte, na nova redacción dada polo artigo segundo, números un e dous deste real decreto, só resultará aplicable unha vez transcorrido o prazo dun ano desde a súa entrada en vigor».

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día 1 de xaneiro de 2018.

Dado en Madrid o 29 de decembro de 2017.

FELIPE R.

O ministro de Facenda e Función Pública,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO